

Ks. Tomasz Atlas

KATOLICKA ODNOWA CHARYZMATYCZNA W MISJI KATOLICKIEJ W OYO

Katolicka odnowa charyzmatyczna jest ruchem, który mimo wielu sprzeciwów na trwałe wpisał się w życie polskich diecezji i parafii. Co więcej, tam, gdzie wierny jest swoim założeniom, odgrywa znaczącą rolę w formacji osobistej i w całym, złożonym procesie ewangelizacji, stając się – zgodnie ze słowami Pawła VI „szansą i nadzieją” dla Kościoła.¹ Nie inaczej jest w Republice Konga. Potwierdza to m. in. przykład Misji Katolickiej w Oyo, z której życiem i działalnością Diecezja Tarnowska związana jest od ponad trzydziestu lat.

I. POCZĄTKI DZIAŁALNOŚCI ODNOWY CHARYZMATYCZNEJ

Pierwsze próby zorganizowania w Oyo grupy Odnowy w Duchu Świętym datuje się na koniec lat osiemdziesiątych.² Jak wynika z relacji uczestników ówczesnych spotkań modlitewnych i zapisów w ogłoszeniach, pierwsze spotkanie odbyło się 13 listopada 1988 roku w kaplicy sióstr józefitek.³ To również członkowie ekipy duszpasterskiej pełnili rolę animatorów, a z uwagi na brak konkretnych materiałów formacyjnych, to także oni przygotowali prowizoryczny plan spotkań i formacji.

W tym czasie istnienie w parafiach diecezji Owando grup Odnowy charyzmatycznej było czymś pożądanym i niejednokrotnie wskazywało na ich „poziom”. W pewnym sensie było to związane również z przybyciem do diecezji – najpierw jako administratora, później jako ordynariusza – biskupa

¹ Por. Paweł VI, *Błogosławieństwo dla Kościoła i świata. Przemówienie do Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej z okazji II Międzynarodowej Konferencji Liderów Odnowy Charyzmatycznej, Rzym, 19 maja 1975*, w: *Wtedy stanął Piotr...* (Dz 2, 14). *Zbiór wypowiedzi papieskich skierowanych do Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej od jej powstania do roku 2000*, Kraków: Wydawnictwo M 2001, s. 22.

² W tym okresie wspólnoty odnowy w Duchu Św. nie były jeszcze formalnie obecne na tym terenie, a ich implantacja dokonywała się z pomocą członków odnowy z innych diecezji, szczególnie z diecezji Brazzaville. Por. *Compte rendu de la première réunion élargie du Noyau National*, s. 15, 24.

³ Por. *Les annonces paroissiales (31 III 1985-1 X 1989)*.

Ernesta Kombo, krajowego duszpasterza katolickiego ruchu charyzmatycznego.⁴

Trzeba jednak zaznaczyć, że wielu ludzi, którzy w tym okresie dyskutowali o Odnowie w Duchu Świętym, czy byli już w jej szeregach, nie wiedziało zbyt wiele o ruchu i jego podstawowych założeniach. Większość z nich mówiła raczej o grupie modlitwy spontanicznej.

Mimo dobrej woli ze strony uczestników, jak też przychylności ekipy duszpasterskiej, w krótkim czasie pierwsza grupa Odnowy w Oyo zaczęła „topnieć”, spotkania przestały odbywać się regularnie, co w konsekwencji doprowadziło do zawieszenia działalności „charyzmatyków”. Nie można jednak stwierdzić, że ten początkowy etap okazał się bezowocny. Jak wspominają osoby, które przeżywały wówczas swoje pierwsze zetknięcie się z katolicką Odnową charyzmatyczną, było to dla nich ciekawe doświadczenie, które pogłębiało w nich pragnienie, aby więcej, a przede wszystkim lepiej się modlić. Co więcej, spotkania Odnowy były też wspaniałą okazją do spotkania z Pismem Świętym i jego interpretacją.⁵

Drugie narodziny – tym razem szczęśliwe – to rok 1992. W tym czasie do Oyo przybywa bardzo wielu wykwalifikowanych pracowników ze stolicy (w związku z dynamicznym rozwojem miasteczka),⁶ którzy oprócz umiejętności i pracy, przynoszą też religijność Brazzaville, zwłaszcza swoje zaangażowanie w rozmaite grupy modlitewne (odnowa charyzmatyczna, św. Rita, św. Michał Archanioł).⁷

Równocześnie jeden z katolików miejscowych – Saturnin Iloki, zwraca się do duszpasterzy parafii z prośbą, aby zaakceptowali i pomogli w założeniu grupy Odnowy charyzmatycznej.⁸ Po dwóch tygodniach przygotowania duchowego i wprowadzeniu zainteresowanych w historię i założenia ruchu księża Józef Piszczek i Józef Kiwior zainaugurowali działalność Odnowy na terenie Misji Katolickiej pw. Wniebowzięcia NMP.⁹

W krótkim czasie grupa rozrasta się liczebnie, a znaczną część jej członków stanowią ludzie szukający prawdziwego nawrócenia, często osoby do tej pory niepraktykujące, czy ludzie bez inicjacji sakramentalnej. Powoli kształtuje się też program jej działalności: modlitwa wspólnotowa w kościele, modlitwa w poszczególnych dzielnicach, odwiedziny chorych w miej-

⁴ Por. J. P i s z c z e k, *Renouveau Charismatique*.

⁵ Rozmowa z Mariusem Ololo i Stepfanette Otsoka z 27 lutego 2004 r.

⁶ Por. A. K m i e c i k, *Dzieło misyjne w Kongo*, Tarnów 1986, s. 3-9.

⁷ Por. W. M a c h, *Nowy obraz pierwszej misji objętej przez tarnowskich księży*, GE (1986) nr 3-4, s. 50.

⁸ Jest rzeczą charakterystyczną, że nie tylko w Oyo, ale i w misjach sąsiednich (Gamboma, Boundji, Mossaka) u początków grup odnowy w Duchu Świętym stali ludzie świeccy. Różnica polegała jednak na tym, że w przypadku jednych pierwsze spotkania odbywały się za zgodą duszpasterzy i przy ich pomocy, natomiast w przypadku innych (Mossaka), spotkania te organizowane były po kryjomu. Rozmowa z kapłanami z misji Loukolela i Mossaka z dnia 3 kwietnia 2004 r.

⁹ Por. S. I l o k i, *Le Renouveau Charismatique*.

scowym szpitalu i osób starszych w domach prywatnych.¹⁰ Z czasem zostaje też ustalony porządek spotkań modlitewnych:

1. Modlitwa uwielbienia,
2. Modlitwa dziękczynienia,
3. Krótki rachunek sumienia i spowiedź powszechna,
4. Wezwanie Ducha Świętego,
5. Czytanie fragmentu Ewangelii i medytacja osobista,
6. Rozważanie wspólnotowe tego fragmentu i ewentualne świadectwa,
7. Modlitwa wstawiennicza,
8. Zamknięcie spotkania.¹¹

Liderzy grupy zauważają jednak, że poszczególni członkowie, mając ogromny entuzjazm wiary, mają też spore zaległości w znajomości Pisma Świętego i nauczaniu Kościoła. Kilkakrotnie organizują więc specjalne sesje-rekolekcje, prowadzone przez miejscowych kapłanów, a dwukrotnie przez diecezjalnego duszpasterza Odnowy – księdza Fabiena Akonde-Essanga.

Poważne kłopoty Odnowy charyzmatycznej z Oyo rozpoczynają się wiosną 1996 roku. Coraz wyraźniej uwidacznia się podział na liderów i pozostałych członków grupy. Nie do ukrycia są też poważne braki formacyjne. Widać je zarówno u odpowiedzialnych za poszczególne sektory, jak też u nowych członków, którzy nie bardzo potrafią odnaleźć swoje miejsce w grupie i nie rozumieją celu poszczególnych charyzmatów.¹² Na skutek tychże braków pojawia się też nowe zagrożenie – instrumentalne traktowanie modlitwy. Staje się ona po prostu środkiem do osiągnięcia celów partykularnych i dotyczących najczęściej życia codziennego, natomiast służba na rzecz wspólnoty, parafii i szeroko pojęty apostolat zostają zepchnięte na plan dalszy, a nawet zupełnie zlekceważone. Ostatecznie kryzys ten kończy się częściowym rozpadem grupy, z której odchodzą w większości ci, którzy byli u jej początków.¹³

Rok później wybucha w Republice Konga wojna domowa.¹⁴ Podobnie jak w roku 1992, Oyo „zalane” jest mieszkańcami Brazzaville – tym razem są to uchodźcy. Przynoszą oni nowy powiew życia religijnego, m. in. na płaszczyźnie działalności Odnowy w Duchu Świętym. Dzięki ich zaangażo-

¹⁰ Por. ogłoszenia z 28 VIII 1994, w: *Les annonces paroissiales (1 X 1989-4 IV 1999)*.

¹¹ K. M o r o s s a, *Renouveau, Oyo*, 29 I 2003.

¹² Być może były to braki formacji i wyjaśnienia, że dar języków nie polega na świadomym wypowiedaniu zwrotów niezrozumiałych przez inne osoby, ale że jest darem modlitwy tak głębokiej i intensywnej, że osoba, która go posiada, modląc się – wypowiada nieświadomie zwroty, których nie sposób przetłumaczyć na znane języki, ponieważ są one wyrażana w języku miłości. Por. L.J. S u e n e n s, *Souvenirs et espérances*, Fayard 1991, s. 296.

¹³ Por. S. I l o k i, *Le Renouveau Charismatique*.

¹⁴ Por. W. M a c h, *Wojna domowa w Brazzaville*, GE (1998) nr 1, s. 7-14.

waniu, dzięki pogłębieniu życia modlitwy i formacji intelektualnej, odnowa z Oyo odzyskuje swą stabilność i podejmuje dawną aktywność apostołską.¹⁵

Ten pozytywny proces otwiera zupełnie nowy etap w historii katolickiej odnowy charyzmatycznej w parafii pw. Wniebowzięcia NMP. Następuje intensyfikacja spotkań o charakterze modlitewnym – w każdy wtorek spotyka się grupa modlitwy wstawienniczej, w środy modlą się wszyscy „charyzmatycy” i osoby z odnową sympatyzujące, a piątek jest dniem poświęconym modlitwie z chorymi i za chorych (te spotkania nie odbywają się regularnie).

Grupa może też poszczycić się obecnością dobrze uformowanych osób – liderów, którzy mają już za sobą bogate doświadczenie odnowy nadających całej wspólnotcie właściwy kierunek. To właśnie ci ludzie „otwierają” grupę, podejmują aktywną współpracę z innymi wspólnotami modlitewnymi istniejącymi w parafii i wskazują odnowie charyzmatycznej z Oyo nową, zupełnie zaniedbaną do tej pory drogę – drogę apostołstwa tak w misji centralnej jak i w wioskach wchodzących w skład parafii.

W omawianym okresie pojawia się też dużo materiałów dotyczących formacji biblijno-liturgicznej. Większość pochodzi z Demokratycznej Republiki Konga, inne są wytworem miejscowych formatorów. Dzięki nim proces formacji intelektualno-moralnej poszczególnych członków przybiera określoną, systematyczną formę. Co więcej, otwiera się nowa perspektywa ścisłej współpracy z innymi grupami działającymi w diecezji Owando, czy też poza jej granicami, przede wszystkim w archidiecezji Brazzaville.

II. SYTUACJA OBECNA

Grupa jest aktualnie dobrze zorganizowana. Na jej czele stoją cztery osoby, które stanowią jednocześnie diakonię (w miejscowej terminologii – grupę) rozeznawania, koordynującą działalność poszczególnych podgrup i stanowiącą reprezentację wszystkich członków. Ich bezpośrednimi współpracownikami są liderzy poszczególnych diakonii: ewangelizacji, chorych i cierpiących, prorocत्व, przyjęcia-zaplecza socjalnego, animacji-liturgii.

Grupa posiada też własne, niewielkie zaplecze finansowe, zasilane comiesięcznymi składkami, przeznaczone na jej potrzeby i wsparcie najbardziej potrzebujących jej członków, np. w przypadku zdarzeń losowych. Opiekę nad nią sprawuje skarbnik, wchodzący w skład zarządu.¹⁶

Dokładnie jest też ustalony terminarz spotkań. W każdy pierwszy poniedziałek miesiąca spotyka się zarząd, który omawia aktualne problemy grupy lub poszczególnych jej członków i określa plan działalności na najbliższe tygodnie, ewentualnie miesiące. We wtorki spotykają się na zebraniu modlitewno-organizacyjnym członkowie diakonii modlitwy wstawienniczej i prorocत्व. W każdą środę ma miejsce spotkanie modlitewne dla wszystkich członków Odnowy i tych, którzy chcą w nim uczestniczyć, choć formalnie

¹⁵ Por. M. O l o l o, *Marche du Renouveau d'Oyo de 1995 à 2003*.

¹⁶ Por. *Renouveau, Oyo, 21 XII 2002*.

do ruchu nie należą. Podobne spotkanie odbywa się w piątki, ale wówczas akcent położony jest szczególnie na chorych i modlitwę wstawienniczą w ich intencji.

Oprócz spotkań określonych ściśle terminarzem, członkowie grupy spotykają się na modlitwie również okazjonalnie – np. przeżywając nowennę w intencji katechumenów przygotowujących się do przyjęcia chrztu św., triduum w intencji rodzin, czy modląc się w aktualnych i ważnych intencjach dotyczących parafii lub jej pojedynczych członków, które to sprawy zostały odnowie powierzone przez kapłanów. Kilkakrotnie grupa modliła się również w intencjach, które zawierzył jej osobiście Pasterz diecezji – ks. bp Ernest Kombo.

Na początku każdego roku kalendarzowego zarząd ustala również plan pracy. Dotyczy on zasadniczo czterech punktów: modlitwy w łonie grupy, pogłębiania wiary – formacji, włączenia się w życie parafii, apostołatu.¹⁷

Trzeba również wspomnieć, że to „charyzmatycy” należą do tych, którzy jako pierwsi odpowiedzieli na zaproszenie duszpasterzy i włączyli się w modlitwę do Miłosierdzia Bożego i to również oni stanowią trzon grupy, która w każdy piątek przeżywa tzw. godzinę miłosierdzia przed Najświętszym Sakramentem i odmawia koronkę do Bożego Miłosierdzia.

Grupa kontynuuje też modlitwę i spotkania apostołskie w dzielnicach. Okazuje się bowiem, że dzięki tej formie apostołatu w modlitwie uczestniczą też ludzie którzy będąc ochrzczeni w Kościele katolickim, z różnych powodów przyłączyli się do sekt, albo których związki ze wspólnotą katolicką uległy znacznemu osłabieniu.

Nową formą działalności są kilkudniowe wyjazdy ewangelizacyjne do wiosek. Najczęściej odwiedzana jest wspólnota katolicka w Tchikapika, ponieważ jest ona bardzo dobrze zorganizowana i dynamiczna, a poza tym w jej szeregach są już ludzie, którzy mają za sobą „doświadczenie” odnowy w Duchu Świętym (m.in. osoby będące u początków Odnowy w Oyo).¹⁸ Kolejnym miejscem ewangelizacji jest samo Oyo, szczególnie jego sektor nazywany Okongo, znacznie oddalony od macierzystej misji (do 5 km), gdzie tworzy się filia kościoła parafialnego i ośrodek katechetyczno-formacyjny.

III. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA GRUPY

Grupę Odnowy w Duchu Świętym w Oyo tworzą przede wszystkim kobiety.¹⁹ Stanowią one aż 88% wszystkich członków i w związku z tym, w znacznej mierze decydują o jej wizerunku i aktualnej działalności.

¹⁷ Por. L. I t o u a, *Le programme d'activité 2003*.

¹⁸ Por. szerzej *Compte rendu des enseignements du Renouveau Charismatique à la paroisse Sainte Vierge Marie de Tchikapika tenu du 04 au 09 août 2003*.

¹⁹ Podstawę do obliczenia wyników i konstruowania wniosków stanowiły odpowiedzi członków omawianej grupy (53 osoby) na pytania zawarte w ankiecie, którą autor niniejszego opracowania przeprowadził osobiście wiosną 2003 r.

Biorąc pod uwagę przekrój wiekowy, zauważamy, że zdecydowana większość to ludzie młodzi, między 21 a 40 rokiem życia. Największą liczebnie grupę stanowią osoby mające od 21 do 30 lat (34%).

Członkowie grupy Odnowy charyzmatycznej z Oyo legitymują się w większości ukończeniem gimnazjum – 56%. Siedem osób (14%) zakończyło edukację szkolną na poziomie szkoły elementarnej (podstawowej), pięć (10%) – na poziomie szkoły średniej. Zaledwie 6% to ludzie z pełnym, wyższym wykształceniem. W tej populacji są też osoby, które nie ukończyły nawet szkoły podstawowej. Stanowią one aż 14% członków grupy. Dane te zamieszczono w tabeli.

Wykształcenie (szkoła ukończona)									
Brak wykształcenia		Szkoła podstawowa		Gimnazjum		Szkoła średnia		Uniwersytet	
N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
7	14	7	14	28	56	5	10	3	6

Ponad połowa członków grupy (54%) nie pracuje zawodowo ani też okazjonalnie i w związku z tym nie ma stałego źródła utrzymania. Ich działalność koncentruje się wokół gospodarstwa domowego i związanych z nim obowiązków. Wśród członków Odnowy w Oyo są również ci, którzy aktualnie kontynuują naukę. Grupa ta liczy osiem osób (16%).

Zaledwie 6% „charyzmatyków” z Oyo ocenia swoją pozycję finansową jako bardzo dobrą, a 12% jako dobrą. Ponad dwie trzecie mieści się w grupie ludzi, których możemy określić finansową klasą średnią, (biorąc pod uwagę warunki ekonomiczne w Oyo).

IV. SYTUACJA RELIGIJNA

Ponad połowa (58%) członków grupy z Oyo przyjęła I Komunię św., dwadzieścia dwie osoby (44%) zostały bierzmowane a czternaście (28%) przyjęło szkaplerz i złożyło wyznanie wiary.²⁰ Większość osób, które nie są ochrzczone, czy też osób, które przyjęły jedynie sakrament chrztu świętego, wyraźnie deklaruje pragnienie rozpoczęcia, czy kontynuowania życia sakramentalnego. Niestety, na przeszkodzie stoi ich aktualna sytuacja małżeńska i rodzinna. Osoby te żyją w związkach tradycyjnych bądź w małżeństwach poligamicznych, których nie mogą opuścić – np. ze względu na dobro małych dzieci.

W diecezji Owando bardzo często mówi się, że ci, którzy modlą się w ruchu charyzmatycznym, to w zdecydowanej większości ludzie, którzy mają skomplikowaną sytuację rodzinną. Nie inaczej jest w Oyo. Blisko połowa

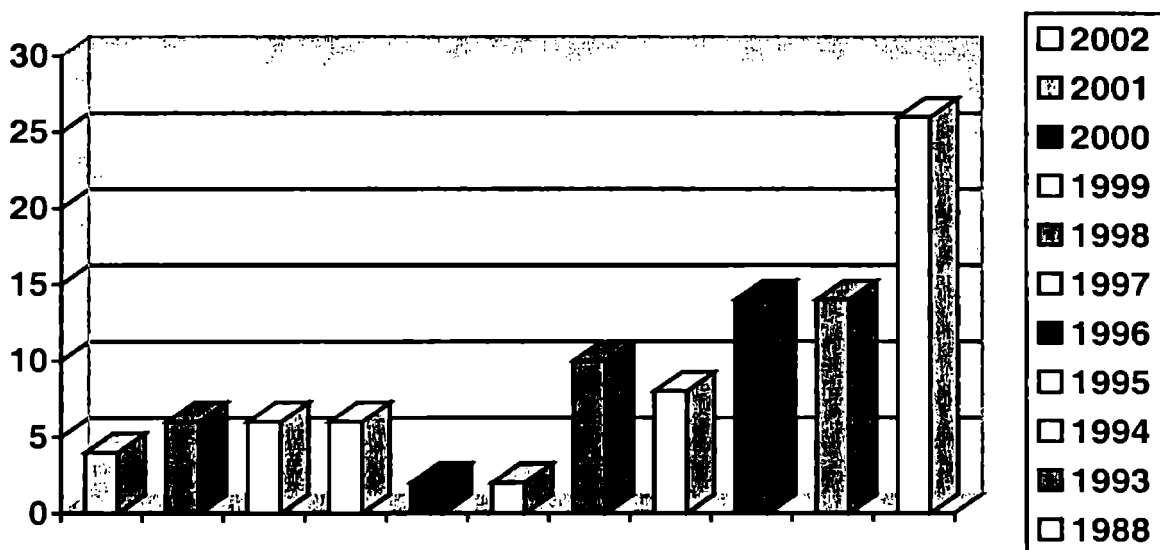
²⁰ W diecezji Owando przygotowanie do życia chrześcijańskiego odbywa się następująco: przez pierwsze trzy lata przygotowanie do przyjęcia chrztu św., następnie roczne przygotowanie do sakramentu bierzmowania. Kolejny rok katechizacji kończy się przyjęciem szkaplerza NMP i wyznaniem wiary, które koronuje cały cykl formacyjny.

(46%) grupy to celibatariusze, choć dwanaście osób – wśród dwudziestu trzech w tej grupie posiada dzieci. Trzydzieści osób (26%) żyje w małżeństwach tradycyjnych (zwyczajowych) o charakterze monogamicznym, a sześć osób (12%) w związkach zwyczajowych, ale poligamicznych. Sześć osób zawarło sakrament małżeństwa, dwie natomiast (4%) żyją aktualnie we wdowieństwie.²¹

V. ZWIĄZKI Z RUCHEM I ZAKRES JEGO ODDZIAŁYWANIA

Okazuje się, iż tylko piętnaście osób (30%) zna historię i założenia ruchu. Można więc stwierdzić, że zdecydowana większość, wstępując do odnowy, kierowała się zupełnie innymi racjami niż zachwyty nad podstawowymi jego zasadami. Analizując historię i rozwój katolickiej Odnowy charyzmatycznej na tych ziemiach można przypuszczać, że decydującym motywem było zainteresowanie się tzw. modlitwą spontaniczną, ewentualnie dynamiczność konkretnych grup lub też przekonanie, iż ta forma modlitwy jest o wiele skuteczniejsza od dotychczas znanych.

Osoby związane z Odnową charyzmatyczną wstąpiły do tego ruchu w większości niedawno, na przestrzeni ostatnich trzech, czterech lat. Obrazuje to wykres (dane liczbowe).

Mając na uwadze motywy wstąpienia w szeregi ruchu możemy wyszczególnić kilka grup. Do grupy pierwszej należą ci, którzy związali się z odnową, aby: poznawać Boga (10%), lepiej służyć Panu Bogu (8%), być pod opieką Boga (4%), być inspirowanym przez Ducha Świętego (4%), słuchać Słowa Bożego (4%), odpowiedzieć na wezwanie Boże (2%).

²¹ Por. M. L e g r a i n, *Vocation à vivre dans le sacrement de mariage?*, Esprit-Saint, nr 136, octobre 1985, s. 43-48.

W drugiej grupie znaleźli się ci, którzy złączyli się z ruchem charyzmatycznym z motywów, które umownie możemy nazwać motywami religijnymi w ogólności: lepiej się modlić (6%), uczyć się modlitwy (6%),²² zbawić siebie i rodzinę (6%), dobrze przygotować się do sakramentu bierzmowania (4%), chronić i rozwijać wiarę (2%), nawrócić się (2%), bardziej kochać bliźnich (2%), mieć udział w charyzmatkach (2%).

Trzecią grupę stanowią osoby, które wstąpiły do odnowy charyzmatycznej z powodów osobistych. Powody te, to: zły stan zdrowia (8%)²³, problemy inne niż zdrowotne (4%).²⁴

Ostatnia grupa to członkowie Odnowy z Oyo, którzy związali się z tym ruchem z motywów innych, niż wyszczególnione wyżej. Pięć osób (10%) uczyniło to naśladując inne, bliskie osoby (siostra, mąż, koleżanka), jedna na skutek osobistego konfliktu z kapłanem. 12% nie potrafi określić, dlaczego znalazło się w ruchu charyzmatycznym.

Na kilka kategorii możemy podzielić również badanych mając na względzie ich decyzję o kontynuacji formacji i życia w odnowie charyzmatycznej w Oyo. Pierwszą tworzą ci, którzy zdecydowali się pozostać w grupie, ponieważ: pragną lepiej naśladować Chrystusa (24%), chcą Boga nadal poznawać (8%), słuchać Ducha Świętego (8%), zgłębiać Słowo Boże (4%).

Grupę drugą stanowią osoby chcące pogłębiać swoje życie religijne. Zostają one w odnowie, ponieważ pragną: nawrócenia (16%), unikać grzechów (6%), rozwijać duchowość (4%), modlić się (4%), uczyć się modlitwy (4%), pomóc innym w poznaniu Jezusa (2%).

W trzeciej grupie znaleźli się ci, którzy zamierzają pozostać w odnowie, ponieważ: odkryli w niej coś ważnego (4%), chcą chronić rodzinę (2%), rozwiązały się ich problemy (2%), przywiązali się do grupy (2%), czują się tam dobrze (2%). Cztery osoby (8%) nie potrafią określić, czy chcą być związane z Odnową (grupa w Oyo).

Dla 38% badanych – tym, co przyciąga do Odnowy, jest modlitwa, jaka ma miejsce podczas spotkań i animacji modlitewnych, natomiast dla kolejnych 30% jest to słuchanie i rozważanie Słowa Bożego.

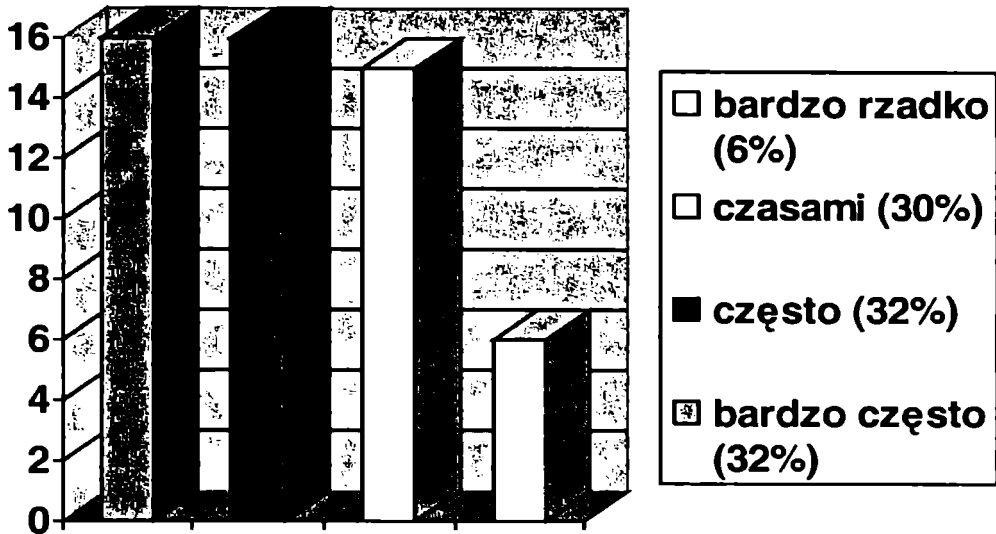
Zdecydowana większość badanych uczęszcza na spotkania modlitewne, formacyjne i apostołskie – regularnie (bardzo często – 32%, często – również 32%). Kolejne 30% ankietowanych formuje się, modli i pracuje z grupą

²² Na temat roli odnowy charyzmatycznej w procesie inicjacji w życie modlitwy zobacz: C. G e r e s t, *Une initiation à la prière*, w: *Présance du Renuoveau Charismatique*, Paris: Pneumathèque-Chalet 1979, s. 131-169.

²³ Por. M w e n e - B a t e n d e, *Les perspectives spiritualistes dans les communautés messianiques africaines*, w: *L'Afrique et ses formes de vie spirituelle. Actes du deuxième Colloque International, Kinshasa 21-27 février 1983*, dz. cyt., s. 86.

²⁴ Por. A.L. B o n a z e b i, *Exercice de guérison intérieure*, w: Archidiocèse de Brazzaville. Renuoveau Charismatique Catholique, *Le Seigneur m'a conféré l'onction pour être témoin et messenger. Actes du Premier Congrès Diocésain 15-22 septembre 2002*, s. 82-84; A.M. d e M o n l é o n, *L'Esprit de prière et L'Esprit de prophétie*, w: *Présance du Renuoveau Charismatique*, dz. cyt., s. 210-211.

czasami. Tylko trzy osoby, co stanowi 6% wszystkich ankietowanych, bardzo rzadko, sporadycznie uczęszczają na spotkania ruchu. Wartości te obrazuje wykres (dane liczbowe).

Czternaście osób (28%) twierdzi, że dzięki Odnowie czują się zmobilizowani do życia w duchu Ewangelii. Innym ruch ten pomaga i daje siłę, aby się modlić (18%) oraz wewnętrzną radość (14%). Aż 66% badanych aktualnie lepiej wypełnia swoje zadania w życiu rodzinnym, a 42% w życiu sąsiedzkiem. Nieco mniej – 34%, zauważyło korzystne zmiany na płaszczyźnie życia społecznego. 16% uważa, że nie wypełnia lepiej swoich zadań, mimo uczestnictwa w życiu Odnowy.

Można powiedzieć także, że zaangażowanie omawianej grupy w życie i działalność misji jest dość duże. 70% członków, po wstąpieniu w szeregi ruchu, bierze udział w różnego rodzaju zbiórkach,²⁵ 68% aktywnie uczestniczy w pracach prowadzonych na terenie parafii (prace porządkowe), a 32% badanych włącza się stale w wizyty u chorych w domach, czy też w szpitalu.²⁶ Niestety, tylko cztery osoby (8%) są zaangażowane w inną działalność parafialną (np. chór), a dziewięć innych osób (18%) zupełnie nie włącza się w życie wspólnoty parafialnej.

Z drugiej strony, bardziej szczegółowej analizy wymaga fakt, że członkowie Odnowy słabo angażują się w życie swojej parafii indywidualnie, kiedy nie ma bezpośredniego wsparcia grupy. Rodzą się bowiem pytania, czy dotyczące osoby nie wykazują w tej materii dostatecznej dojrzałości, przygotowania, gotowości itd., czy też to właśnie charyzmatyczna wspólnota, w której się modlą, izoluje je i decyduje o sposobie i zakresie ich działań.

²⁵ Np. comiesięczna zbiórka pieniężna, przeznaczona na pomoc ubogim, składka na zorganizowanie świątecznych paczek (Boże Narodzenie, Wielkanoc) dla chorych w parafii.

²⁶ Według Marcela Bourland troska o chorych i biednych w parafii jest jednym z dowodów „zdrowia” grupy charyzmatycznej. Por. M. B o u r l a n d, *Renouveau et paroisse*, w: *Présence du Renouveau Charismatique*, dz. cyt., s. 39.

Ważne miejsce zajmuje również apostołat słowa. Aż 68% „charyzmatyków” z Oyo rozmawia na temat wiary z innymi ludźmi. Dziewięć osób porusza ten temat przy rozmowach z innymi katolikami, kolejne dziewięć osób czyni to podczas rozmów z chrześcijanami, a sześć osób rozmawia o swojej wierze z wyznawcami religii tradycyjnych i ludźmi, którzy określają sami siebie, jako niewierzący. Pozostałe osoby (32%) nie mówi o swojej wierze.²⁷

Dla 28% członków badanej grupy zaangażowanie w ruch charyzmatyczny – w ich opinii pomaga bardzo w realizacji powołania do świętości. Liczną grupę (24%) stanowią również ci, którzy twierdzą, że Odnowa wpływa znacząco na ich świętość. Kolejne 28% uznaje, że Odnowa charyzmatyczna tylko częściowo, w małym zakresie przyczynia się do ich wzrostu w świętości, a 6% deklaruje otwarcie, iż ich udział w życiu Odnowy nie ma żadnego wpływu na realizację wezwania do świętości.

VI. ZAKOŃCZENIE

Odnowa charyzmatyczna – mając duży wpływ na chrześcijańską formację i apostołat swoich członków, może być faktycznie szansą dla Misji Katolickiej w Oyo, jak i dla innych wspólnot katolickich w tym regionie Afryki. Jest to tym bardziej ważne, że coraz częściej podkreśla się, że właśnie ten ruch, przez dowartościowanie spontaniczności i uzdrowienia fizycznego staje się wspianiałym pomostem między Ewangelią i tradycyjnymi religiami Afryki Równikowej.

LE MOUVEMENT CHARISMATIQUE, UNE CHANCE ET UN'ESPOIR POUR L'EGLISE. L'EXEMPLE DE LA MISSION CATHOLIQUE D'OYO.

R é s u m é

Paul VI a dit en 1975 que le mouvement de renouveau charismatique c'est une chance et l'espoir pour l'Eglise. La vie quotidienne de l'Eglise en République du Congo confirme ces paroles. L'auteur de cet article, en utilisant les enquêtes et profitant aussi de son expérience missionnaire, présente une des communautés de ce pays, qui existe dans la mission catholique d'Oyo. Après présentation de l'histoire de ce groupe il parle de sa structure actuelle et de ses activités. Ensuite dans la caractéristique il souligne dévotions de ses membres, leurs liaisons avec le mouvement charismatique et les motifs de leurs engagement. Une partie importante de cet article, c'est une analyse des relations réciproques de membres et du groupe.

²⁷ Wzajemne relacje pomiędzy naturą misyjną i charyzmatyczną Kościoła omawia szerzej P.M. B o u r l a n d, *Renouveau et paroisse*, w: *Présance du Renouveau Charismatique*, dz. cyt., s. 56-57.